

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se inapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

Zilei de 1 Decembrie 1918...

1 Decembrie 1918!

Intreit minunată ești această zi, în care dela pământ fruntea își ridică fiii unui neam, umilit prin povara urgisirilor milenare!

Tu, din neștiute văzduhuri adus-ai la noi atmosfera de libertate; tu limbei noastre i-ai deschis graiurile, din moși-strămoși cu sfințenie păstrate și întreaga noastră ființă, tu ai desmorțit-o din somnolența silniciei!

Pulsul vremii nu ți-a fost greu să-l simțești; nici ritmica succedare a memorabilelor evenimente nu ți-a ascuns scopul tău epocal, când neamul, căruia întâia oară ia-i lăsat soacnetul inimii necontrolat, descoperitu-ți-s'ă întreg cu chinurile și cu dorințele sale!

In veci memorabilă zi!

Te jubilăm cu falfăiri de drapeluri; te slăvim cu innuri de bucurie și cu lacrimi stropim întrarea ta în lumea românească dar... te și certăm — această zi... De ce la nesfârșit întins-ai răbdarea noastră; de ce așa târziu te-ai ivit pe orizonturile noastre întunecate?!

Vezi... poate mereu înăbușitele noastre ahtieri după a ta ivire; poate această târzie sosire a ta a domolit vulcanicele noastre isbucniri, slăbind și ten-siunea încercatelor noastre puteri...

Și totuși, întârziata zi de toamnă târzie și geroasă adunat-a, acum zece ani, la cetatea Bravului Mihai, atâta suflu românesc și atâta palpitare înflăcărata de inimi, încât granițele dintre frați s'au topit, și n'a rămas pe lume piedecă la frățiască îmbrățișarea lor...

Inimile noastre inundate sunt astăzi de valurile calde ale bucuriei și copleșită ne este mintea de fiiții memoriei tale! Prea sunt însă omeneștile noastre puteri neputincioase la demnă prăznuirea ta!

Te prăznuim dară... și prăznuim în tine puterea Proniei de sus, căreia închinăciunea și mulțumita noastră se cuvine. De acolo ne-a venit mântuirea și izbăvirea noastră națională — de acolo... și prea pușin dela oameni...

Prăznuim memoria eroilor anonimi, pierși cu sutele de mii, pe munți, în văi și pe meleaguri răslefe; a celor cari au fost Horia, Cloșca și Crișan, a lui Avram Iancu și a bănătenilor noștri uitați sub geana întunecată de soare... cari au plătit, cu prețul vieții lor, bucuria pentru carea trăim noi astăzi — la zece ani dela întregirea Românilor!

1 Decembrie 1918.

In veci memorabilă zi!

Vizitațiunea canonică.

(Continuare)

Alibunar.

Ziua de Octomvrie a. c. era o zi frumoasă de toamnă, încât aveai impresia că și natura se bucură, împreună cu credincioși noștri, de vederea Arhipăstorului pe acele plaiuri.

Arhiereul, împreună cu suita Sa, a plecat din Nicolinț la ora 8 dimineața, însoțit fiind și de preoții locului, de învățătorul Traian Petcu și de mai mulți frunțașii nicolinceni. — Treceam prin comuna curat svăbească Ban. Karlovac, pe care Românii noștri au botezat-o Carliștol (nemțește Karlsdorf), unde admirăm gospodăriile bogate ale svabilor, cari cu nimic nu sunt mai pre-sus

decât Românii din jurul lor. — Abia ieșim din comună, tot admirând lanurile bogate care se prelungesc până'n zare departe, și iată că după cotitura drumului ce trece pe sub linia ferată, ne țezim față 'n față cu un banderiu impozant și cu o mulțime de trăsuri, împodobite cu covoare și flori și încărcate cu oameni.

Sunt alibunărenții, în frunte cu protopresbiteru, tractual I. Murgu, deputatul sinodal Nicolae Șofariu și pretorele Slavko Pavlov, cari urează bun sosit P. S. Sale, invitându-l să treacă, din automobil, în trăsura cu 4 cai negri și plini de foc ca niște bălauri.

Se formează un convoiu impozant, cum rar mi-s'a dat să văz: în frunte automobilul cu autoritățile administrative, care dirijau convoiul, apoi trăsura cu 4 cai cu Arhiepiscopul și protopresbiterul tractual, după care au urmat automobilele cu suita P. S. Sale, iar după acestea s'au înșiruit, în 3 rânduri, trásurile cu poporul ieșit întru întâmpinare, în număr de peste 150.

La intrarea în comună așteaptă primarul comunei, precum și mai multe trásuri cu credincioși din comună și cu oaspeții veniți din satele din jur. Primarul bineventează pe P. S. Sa, care ține să-i mulțumească pentru impozanta primire ce i-se face. — Fanfara, postată sub un frumos arc de triumf, începe un marș războinic și se pune în fruntea cortegiului, iar trásurile se înșirue între cele 3 rânduri de trásuri.

Cortegiul înaintează majestos prin comună, ale cărei case sunt împodobite cu flori și cu covoare. — Lumea, pe unde treceam, ieșea afară din case și cu capetele plecate primea arhiepiscopul binecuvântare a Arhipăstorului, apoi se alătură la cortegiu, îndată după fanfară.

Sosim la parcul ce înconjoară sf. biserică. Lume imensă, în cânt pompierii abia puteau să mențină ordinea. La poarta parcului, așteaptă preotul locului Nicolae Popoviciu, în mijlocul copiilor îmbrăcați în stihare și a cântăreților cari cântau troparul hramului și prezentând Arhiepiscopului sf. cruce și sf. evanghelie, îl conduce cu litia în sf. biserică, unde se săvârșește doxologia.

La finea doxologiei, pâr. N. Popoviciu salută cu multă căldură sosirea Arhipăstorului în această comună bisericască cu un trecut plin de sbuciumări, arătând care este situația de astăzi a credincioșilor atât în ceea ce privește viața lor religioasă-morală, cât și cea economică.

Arhiepiscopul îi răspunde, arătându-și bucuria, că i-s'a dat să între pe acest pământ binecuvântat de Dumnezeu chiar în vremea când se serbează ruperea frontului dela Salonic. Armata glorioasă a Regatului S. H. S., în frunte cu M. Sa Regele Alexandru I, cu voia lui Dumnezeu s'a reîntors iarăși în vechile hotare, ba și-a mărit hotarele până la cele de astăzi, ca o remunerație pentru jertfele aduse pe altarul civilizației și al credinței în Dumnezeu. P. S. Sa îi îndeamnă, deci, pe credincioși la supunere loială către M. S. Regele Alexandru I și autoritățile instituite de dânsul, la bună înțelegere și iubire către coreligionarii Sârbi, cu cari Românii au

luptat împreună. Exprimându-și apoi bucuria ce o simte văzând biserica măreață de astăzi, care se înalță falnic în loc capelei modeste de odinioară, sfătuiește pe credincioși să fie cu aceeași credință tare către biserica străbună, ca și părinții lor, căci numai aceasta le poate aduce mulțumire și fericire.

Deal biserica noastră, Arhiepiscopul a fost condus cu litia până la biserica sârbaască de alături, unde aștepta deja, în ușa bisericii, preotul Toșa Slankamenac', încunjurat de toți credincioșii săi. Acesta îl conduce pe P. S. Sa în sf. altar, apoi săvârșește o scurtă rugăciune de mulțumită, după care — ieșind afară din sf. altar împreună cu P. S. Sa — îl bineventează pe Arhiepiscopul nostru cu cuvinte pline de dragoste. P. S. Sa îi răspunde cu aceeași dragoste, îndemnând pe frații Sârbi la iubire frățască către coreligionarii lor Români, cu cari împreună să conlucre la întărirea ortodoxiei.

Dela biserica sârbească, Arhipăstorul a fost condus cu litia până la casa parohială, unde s'a făcut revizia oficiului parohial. De aici, P. S. Sa a trecut la Casa culturală, unde a adunat în jurul său pe membrii comitetului și ai epitropiei parohiale și pe fruntașii comunei, interesându-se mai deaproape de nevoile lor.

Arhiepiscopul a cercetat apoi pe primpretorul plășii și pe preotul sârbesc, exprimându-le și de astă dată mulțumirile sale pentru buna primire și dragostea ce i-s'a arătat.

Poporul, care ieșise întru întâmpinarea Arhipăstorului, într'aceasta nu că nu s'a răsfirat, ci tot mai mult s'a adunat în jurul casei parohiale. Reîntorcându-se P. S. Sa și luând dispoziții de plecare, credincioșii, cu mic cu mare, cu banderiu și fanfara în frunte, s'au înșiruit, iarăși, într'un impozant banderiu, însoțind cu urale însuflețite pe P. S. Sa până la ieșirea din comună.

(Urmează).

Din înțelepciunea celor vechi.

...Este o greșală a socoti, că în meseriile cele mai de rând nu poate ajunge mare lucrul cineva fără să fie învățat pe la meșteri buni...

*

Argintul, și aurul nu fac pe oameni să fie mai buni, pe când cugetările oamenilor înțelepți îmbogățesc cu virtutea pe cei ce le câștigă.

*

Cunoaște-te pe tine însuși!

*

...Cine se cunoaște pe sine, știe ce-i prierște și își dă seama bine ce poate și ce nu poate. Și făptuind ce știe, are parte de tot ce-i trebuie și e fericit; și ferindu-se de tot ce nu știe, scapă de greșeli și nu cade în nenorocire...

(Socrate către Eutidemos)

1 Decembrie.

*Bisericeuțe pline pe ntinsul românesc,
Pe ține zi măreață, pe tine te slăvesc....
O! zi de ntâi Decemure, tu care-ai fost un vis,
Ș'atâtea generații cu dorul tău s'au stins,
Gustăm noi ce de astăzi din fruct de alții copt,
In anu-o mie nouă sute și două zeci și opt...*

*Când preoți flutura-vor cădelnițele'n vânt,
Vor prăsnui cu viii vitejii din mormânt.....
De-asupra Albei-lulii va flutura ear' barba
Viteazul Domn Mihai. Va tresări și barda
In mâna-i de nălucă.... ear' cete de eroi
S'or strânge înprejurul voivodului apoi...
Cei-ce pe dinții roșii sfârșitul și l'au dat,
Că i-au purtat cu vorba ingratur împărat....
Tribunii și prefectii din patruzecișiopt
Cu lancu dela Tebea, cu scumpul nostru mort...*

*Tu zi de ntâi Decemure, să fii azi prăsnuirea
Acelor ce nutrit-au în suflete dorirea:
Cu mica Românie să facem noi unirea;
Ear' sufletelor noastre dorit-au desrobirea!*

1928

Iosif Delaglob.

Lumina interiorității sufletești.

C Rudnean.

In momentele cele mai grele omul trăește viața mai intens, dacă durerea-i scade forța vitalității, ea-l înalță spre porțile vieții spirituale...

Sunt clipe unice din viața omenească pe cari psihologii cei mai abili nu le pot înregistra — ele sunt — ca și undele psihice cari circulă dela o ființă la alta, determinând starea sufletească a indivizilor.

Disciplina cea mai puternică cu ajutorul căreia câștigăm multe binefaceri e *interioritatea sufletească*.

Am văzut oameni a caror meditație îndelungată m'a uimit atât de mult încât am început să admir tenacitatea voinții și puterea disciplinei sufletești.

Oamenii cari meditează sunt stăpâniți de gândurile adânci ale naturii... cercetează mereu lumea concretă și trec dincolo de vizibil, ajun-

gând în lumea marilor enigme... ei întâlnesc exemple impresionante de a lui Buddha, Socrate, Platon, Aeschyl — dar înaintând cu gândul până la exemplul dat de Iisus Christos, refac din nou interioritatea creștină, creatoarea virtuților și a multor binefaceri.

Cei stăpâniți de lumina interiorității sufletești renunță la gloriile acestei lumi; înțeleg ușor, că toate ființele sunt supuse chinurilor și ispitelor zilnice — tot ceace se face azi, *mâine* va *dispare*.

Refăcând gândul vieții, vedem că ea ne apare ca un vis, iar uneori ca un chin și suferință. Omul închis în sine își potolește patimile bestiale; îndurând soarta grea, nutrește în sufletul său *idealul* unei vieți mai fericite. Și acest ideal e o speranță, e o clipă desprinsă de restul celorlalte atât de trecătoare — e momentul psihologic, când apare embrionul spiritual în ființa cea mai decăzută, e lumina interiorității sufletești, scopul căreia e adâncirea luptei spirituale și purificarea gândurilor rele...

Fiecare dintre noi posedă aceasta lumină a interiorității sufletești, unii mai mult, alții mai puțin — totuși, atunci, când sosește „ora unsprezecea“, când soarta ne apasă greu, atunci ne închidem în noi înșine, croindu-ne drumuri noi... suntem stăpâniți de *ideal*, ne apropiem de porțile vieții spirituale.... simțim că 'n noi pulsează principiile vieții creștine, luptăm din răzputeri să înlăturăm răul și să ne întoarcem pe calea stăpânirii de sine, cu riscul de a îndura cele mai grele suferințe... atunci înaintăm pe nesimțite în grădina din Getshimani și începem să ne rugăm ferbinte Tatălui ceresc...

„Acela, care caută Divinul, are trebuință de liniște perfectă, căci inspirațiunile, cari se nasc, sunt mai delicate decât gândirile... tăcerea interiorității, care se dezlănțuește în sufletele noastre, este destul de puternică pentruca *Vocea lui Dumnezeu* să poată fi zărită — ea e rezultatul unei discipline a gândirii. Această disciplină e „*meditația*“

Câți dintre noi nu meditează îndelung asupra lumii și sorții umane — de câte ori nu simțim adânc, că suntem legați de *puterea Divină*, care mereu ne toarnă energie și ne face ca să ne „*cunoaștem* pe noi înșine“ tot mai mult...

Sufletele mari sunt acelea, cari meditează îndelungat, ele se aseamănă cu tăcerea mormintelor, cari păstrează materia neînsuflețită a celor dispăruți din lumea aceasta.

Sufletele tainice păstrează dorul unei vieți eterne; aspirațiile cele mai mari și gândurile cele mai profunde...

Să fim pătrunși de lumina vieții sufletești, să medităm asupra actelor noastre zilnice și asupra celor trecute — astfel ne vom putea apropia de zările senine ale vieții lipsite de dezluzii, ne vom ridica cu gândul până'n sferile înalte ale infinitului, de unde vom contempla viața spirituală...

Curățenia sufletului și a corpului.

Meditație de preotul Sinesiu Bistrieanu.

„...Iarăși a venit Iisus în biserică, și tot poporul a venit la dânsul, și șezând îi învăța pe ei.

„Și au adus la dânsul cărturarii și fariseii pe o muiere prinsă în preacurvie, și punându-o pe dânsa în mijloc a zis lui: „Învățătoriu!e, pe această muere am prins-o cu fapta preacurvind. Și în lege Moisi ne-a porunci, nouă: unele ca acestea să se ucidă cu pietrii; dar tu ce zici?” Și acestea ziceau ispitindu-l, ca să aibă ce cleveti împotriva lui. Iar Iisus jos plecându-se scria cu degetul pe pământ. Și neîncetând a-l întreba pe el, s'a ridicat și a zis lor; „Celce este fără de păcat între voi acela mai întâi să arunce peatra asupra ei!” Și plecându-se jos a scris pe pământ. Iar ei auzind și de cuget muștrându-se, eșiau unul după altul, începând dela cei mai bătrâni până la cei din urmă, și a rămas Iisus singur și muerea în mijloc stând. Și ridicându-se Iisus și nevăzând pe nime, fără numai pe muiere, i-a zis: „Muiere, unde îți sunt părșii tăi? Au nimenia nu te-a judecat a fi vinovată?” Iar ea a zis: „Nimenea, Doamne!” Și a zis Iisus: „Nici eu nu te judec. Du-te și acum să nu m'ai păcătuești”. (Iisus Christos cu cuvintele sf. scripturi. Dr. P. Barbu).

*

I. În viață se dă ocazie unui tiner sau unei fete de ași însuși ca cămăuză sau virtutea sau un vițiu uricios. Norocul sau nenorocul omului depinde de la însăși alegerea ce și-o croește în stadiul acelei etăți când ajunge fieștecarele la răspântie; căci în aceea perioadă se oferă fiecăruia atât ceriul cât și iadul fie ca ajutor, fie ca sfătuitoar. Dacă m'ar întreba cineva din tinerime despre flința lăuntrică a virtuții or a vițiuului, ar trebui cu îngrijorare pârintească să-i răspund: Pentru tineret, adevărat fecior și fată, virtutea virtuților ar susta în „curățenia sufletului și a corpului”, apoi și'n biruința asupra pof-

tirilor subordonate trupului, ajutorat — se înțelege — de minte, și'n legătură cu voința spre a satisface cerințelor ce ni-se impun ca unor creștini ce suntem; iar în împotrivire cu aceasta este satisfacerea pofțelor trupești prin cedarea minții și a voinței, — și'n cazul acesta omul devine jertfa vițiilor, cari conduse de instinctul animalic, dejosesc mult pe om.

Instinctul firesc a dat omului de însuși Creatorul și nu conține nici ceva păcătos și rușinos, la dimpotrivă e necesar și s'a însușit anume omului de cătră Atot-țitiitorul în scopul susținerii și înmulțirii neamului omenesc. Atât căsătoria cât și familia sunt ordinate de Creator încă la crearea celei dintâi părechi de oameni; iar Christos le-a redat apoi vechea însemnătate și curățenie. D'aceea pe fiecare om necorupt să-l cucerească o sfântă venerație la gândul că cu cât contribuie debilu, om la puterea de creare divină.

Cât timp omul, alcătuit din suflet și corp, a îndeplinit, fără ezitare, voința divină și s'a supus legilor moralei, atâta timp a și stăpânit ordinea recerută, precum și echilibrul între suflet și corp; căci aceasta ascultă cu supunere, își subordonează dorințele sale legii impuse de rațiune.

Imediat ce întâiul om comise păcatul moștenitor, se și ivește, în om, focul mistuitoar al pofțelor trupești și al dorințelor urite; iar ca protector al sufletului și al corpului mai ales, se deșteaptă în um drăguța de castitate sau curățenie, carea la rândul său opăcește flacăra sensuală.

Motiv celor espuse ni-se stătorește a șeptea, apoi și a zecea poruncă dumnezească, cari nisuesc a pune obstacole în folosul sufletului și în detrimentul încercărilor multelor dorințe, precum și contra tuturor apucăturilor neoneste ce mereu atentează la moralul și onestitatea calităților bune din om.

Și ca să fiu înțeles, amintesc, că a zecea poruncă dumnezească se poate considera ca o avangardă a poruncei a șeptea, din ce rezultă că orice dorință spre adulteriu e deja timbrată ca un atentat sau crimă contra scopului urmărit de căsătorie și împotriva voinții dumnezești.

Conclusia ar fi, ca toți cei necăsătoriți: juni și fete, văduvi și văduve, se aibă stricta datorință la totala reținere de la desfrânare și atunci vor înțelege conținutul și înțelesul poruncei a șeptea: Nu fi desfrânat: Iar apoi ca să evite chiar îndemnul spre desfrânare, ni se aminteste în a zecea poruncă: Să nu poftești ceea ce este a deaproapelul tău!

Sfătuesc cu stăruință, pe cei căsătoriți, ca să fie moderați și să țină la curățenia sufletească și corporală; căci să-și amintească fiecare căsătorit, că prin actul cununii a primit îndatorirea de a păzi credința conjugală și nici a gândi la adulteriu, iar aceasta o pretinde și legea moralității.

Profetul Ioan Botezătoriu! s'a dovedit de un energic custode al moralității, căci admoniind pe regele Irod, își

curmă cariera profetică ce i-o indicase Dumnezeu. Da și-a expus viața, căci zicea: „Nu ți-se cuvine, să aib pe muierea fratelui tău“. Fie că ești rege, dar ești subordonat poruncei a șeptea și a zecea; iar dela tine se mai pretinde să fi exemplu supușilor tăi; deci e îndoit necesar să ții și să observi aceste porunci.

Ar trebui să amintesc, că Irod — în sine luat — nu era atât de corupt: „de oarece se temea de Ioan, știindu-l pe dânsul om drept și sfânt, și-l păzia pe el, ascultându-l pe dânsul multe făcea, și cu drag îl asculta pe el“. Era însă acest domnitor un afemeiat și laș și încătușat în mrejele unei femei adultere, dornică și ambițioasă de a domina, și-i mai lipsea noblețea inimii și conștiința dreaptă. Un unic cuvânt de nu-l rostea, nici viața profetului nu era în cumpenă, dar o zisese precis: „nu ți-se cuvine!“ Și a ținut cu tenacitate la cuvintele sale, căci așa dispusese porunca divină, cea considerată de dânsul sfântă.

Și o admoniere reală sustă pentru întreaga tinerime, mai ales însușirea de lașitate a acestui rege, așa ca fiecare să se păzească de a deveni laș, ori comod, ori ușuratic cu mintea.

Regele David încă greșise oare-când, și la dânsul încă se presintă un profet oare care, acuzându-l de necorectitate, dar înțeleptul rege — adânc mișcat și cu multă umilință — își recunoaște păcatul și în întreg restul vieții sale e deprimat de acest pas greșit, dovadă cei șapte psalmi ai pocăinții sale, precum și rugăciunile cari dovedesc pe omul ce și-a luat serioasa hotărâre de îndreptare.

Dimpotrivă, afemiatul Irod nu poseda puterea de voință, căci ajunsese cu totul la discreția tovarășei destrăbălate și mai prefera, ca în hatărul patimei ce-l cucerise, să sacrifice capul și viața celui mai de seamă profet al poporului evreesc.

Profetul Ioan e demn de amintire și dovedește o energie rară și, prin eroismul ce-l dovedea, prin curățenia sufletului și a corpului, precum și prin cumpătul sau moderațiunea în traiul de toate zilele îmbinat cu o viață modestă, la atâta importanță se ridicase în ochii poporului său, încât Mântuitorul astfel îl asemăna: „Ce ați eșit în pustie să vedeți? Au doară om îmbrăcat în haine noi? Iată cei ce sunt în haine scumpe și petrec întru desfătare, în casele împărătești sunt. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au profet? Adevăr grăesc vouă, și mai mult decât profet?“ Evg. Matei XI. 7—10.

„Cu anevoie e bogatului a intra în împărăția ceriului!“ Aci încă vom nimeri cheia secretului, căci voluptatea și traiul în abundență sunt două sorori nedespărțite. Sermane Irod! Multe bune ai dispus, ca rege, la sfatul acestui profet, dar ai întrelăsat pe cea mai de căpetenie, și asta ți-a pricinuit căderea! Și pe cât de tragică a fost soarta lui Irod, pe atât-or poate mai mult-e de sublimă laudă ce Mântuitorul o dă profetului Ioan; toate acestea își au consecința în curățenia sufletului și a corpului. Acest mare profet pătimește pentru curățenia

corpului și a sufletului, așa că putem enunța, că rar s'a născut din femeie ceva mai superior și mare, cum a fost sf. profet Ioan Botezătorul.

Cred, că n'aș esagera dac'aș sfătui feciorii și fetele de român ca să-și ia de exemplu și ar imita p'acest mare profet, întărindu-se în firma voință de aș păstra curățenia sufletului și a corpului; observând onestitatea, pudoarea și modestia. Și-i mai îndemn a părăsi măreția în port, căci vestmântul modern și moale moleșește corpul și-l mână spre viața destrăbălată. Să nu credeți că hainele fac pe om cinstit; nu, ci o viață onestă, apoi cumpătul în mâncare și beutură, precum și reținerea dela îndeplinirea poftelor trupești.

Să luăm aminte, că profetul Ioan Botezătorul rămâne, pentru toate timpurile, ca înaintemergător al divinului Mântuitor, și nouă să ne fie prototip al vârtuții; dimpotrivă lașul Irod, în asociație cu desfrânată Irodiada, nici în mormânt nu vor câștiga odihnă.

Știți, că asemenea cu asemenea se adună; iar unde-i stârvul acolo și vulturii se adună. Credem că-i bine să devenim și noi vulturi! Oare să nu pricepem, că stârvul e carne ce a dat în putrefacție; iar animalele ce țin la curățenie preferă foamea de cât a se apropia de stârv.

Tinerimea să se asemene cu porumbelul lui Noe, care în zborul său aflând numai stârvuri și nu locuri curate, preferă a abdice de libertate și să reîntoarce în corabie. Doresc fiecareia aripile porumbelului și să zboare și să odihnească, nu în mocirle și pe lângă stârvuri, ci în spre seninul ceriu al desăvârșitei curățenii sufletești și corporale.

(Urmează).

ȘTIRI

Locale.

Duminea din 25 Noemvrie a. c., a doua din Postul Crăciunului, la sf. Liturgie a predicat iarăș Prea Sfințitul nostru episcop. Combinând părți din evangelia și apostolul zilei și scoțând învățături de credință, P. S. Sa îndeamnă pe credincioși la statornicie în credința cea dreaptă, singura mântuitoare. La temelia credinței sapă însă și astăzi — ca întodeauna — necredința și deci păcatul. Și păcatul prinde îndată, pe urma dorinței de a vedea și pe alții păcătuind. Diavolul, care a ademenit la păcat pe întâia pereche de oameni, în raiu, i-a ademenit voină să-i știe și pe aceștia căzuți în aceeași osândă, alături de dânsul. Aici este pericolul păcatului, care prinde rădăcini în sufletul omului și se lățește apoi ca pecingenea și ca orice boală molipsitoare. De aceea, P. S. Sa sfătuește pe credincioși să nu participe la adunările

sectanților, pentru că și acolo răul prinde, zi cu zi; mersul continuu devine obicinuință — și omul pe nesimțite se abate dela calea cea dreaptă.

După amiază, „Societatea ort. naț. a femeilor române“ a aranjat o șezătoare festivă, ținută în sala de gimnastică a liceului. La îmbucurătorul rezultat material și moral au dus atât programul variat, cât mai ales munca plină de zel a membrilor acestei societăți. Remarcăm din acel program, instructiva și bine intenționată conferință, purtând titlul „Lăsați copiii să vină la mine“ a harnicului învățător Pavel Jumanca.

Comemorarea zilei de 1 Decembrie 1918.

Anul acesta se încheie primul deceniu dela întregirea României, prin alipirea Ardealului, Sătmăruului, Maramureșului, Crișanei și a unei părți a Banatului la Patriamă. Aniversarea acestui act epocal se face prin ținerea rugăciunilor de mulțumită și cuvântări în sf. biserici. Adevăratele serbări s'au amânat pentru primăvară, — ziua de 10 Maiu — putându-se face toate pregătirile recerute de însemnătatea acestei jubilei.

Noul director al Teatrului Național din București. D. Liviu Rebreanu, președintele Soc. Scriitorilor Români a fost numit director al Teatrului Național din București, în locul Dlui Corneliu Moldovanu care a demisionat.

Furtuni, cutremure de pământ și alte dezastre.

Pe marea Adriatică, Egeică și marea Neagră au bătuit zilele acestea furtuni nemaipomenite. Numeroase vapoare s'au scufundat din cauza furtunilor, altele ciocnindu-se între ele, și altele pierind, fiind transportate de curente... Deasemenea s'a semnalat, la începutul acestei săptămâni un cutremur de pământ, care a fost puternic resimțit și în București și despre care se zice, că ar fi numai preludiul unor groaznice cutremure ce se anunță.

Portul Constanța amenințat cu dezastre. În urma furtunilor ce au agitat Marea Neagră — la începutul săptămânii trecute, — valurile furioase ale mării au săpat mult malul românesc, amenințând serios portul nostru Constanța. Aici s'au prăbușit o sumedenie de clădiri și altele noi amenință cu prăbușirea. După constatările experților o stradă întregă este în pericol — ba cu timpul orașul întreg — dacă nu se vor lua serioase și grabnice măsuri de întărire a malului mării.

Belgia „bulevardul Europei“. Din prilejul aniversării a 10 ani dela încheierea armistițiului, orașul belgian Liège, care a suferit cumplite dezastre la începutul războiului mondial, a oferit Dlui Clemenceau — printr'o delegațiune — un volum omagial. Marele om de stat francez, mulțumind pentru acest omagiu, a spus între altele că, în istoria viitorului Belgia, care a dat lumii întregi spectacolul măreției morale, va rămâne „bulevardul Europei“,

BIBLIOGRAFIE

Au apărut și se pot comanda dela Librăria diecezană din Caransebeș: **Cărțile de Religione** de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea, întocmite după Programă analitică ministerială a învățământului primar sancționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iunie 1925, și aprobate de Consiliul eparhiei ort. române a Caransebeșului cu ord. Nr. 4482 din 4 August 1928, — pentru:

1. Școalele de copii mici și clasa I. a școlii primare. Prețul Lei 10
2. Clasa II. și III. ale școlii primare. Prețul Lei 10
3. Clasa IV. a școlii primare. Prețul Lei 10
4. Clasele V. VI. și VII. ale școlii primare. Prețul Lei 15.

Sub tipar:

Carte de Religione pentru școalele de adulți și pentru școalele de ucenici.

Cărți de Religione pentru licee și școale normale, întocmite de aceiași autori, după noua Programă analitică:

1. Istoria Testamentului Vechiu pentru clasa I.
2. Istoria Testamentului Nou pentru clasa II.
3. Istoria bisericească pentru clasa III.
4. Istoria bisericii române pentru clasa IV.
5. Dogmele și Liturgică bisericii ortodoxe pentru clasa V.
6. Morala creștină și Dreptul bisericesc pentru clasa VI.
7. Apologetica creștină ortodoxă pentru clasa VII.
8. Metodica Religiei pentru clasa VII a școlilor normale.

Colinde, Cântece de stea, Cântece de ale Irozilor etc. ediția VII îmbogățită, de Nicolae Gh. Velcu, învățător pensionat.

Apariția *colindelor* în ediția VII-a sunt cea mai grăitoare dovadă, că ele sunt mereu cerute de către credincioși iar culegerea învățătorului pensionat N. Gh. Velcu este bine apreciată.

Se poate comanda la **Librăria diecezană din Caransebeș.**

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

No. 3042/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea fabrică de cărămidă Caransebeșană repr. prin Dr. Ernest Koth contra urmăritului Francisc Raush din Caransebeș, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea nouă în baza §§ 176 din legea LX din 1881, asupra 3/8 părți din imobilul înscris în c. f. a comunei Caransebeș (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. coalei c. f. 1231 și adică: A. L. 2-5 No. top. 2969 Casă la Vini sub No. 8/13 de 224 stp. No. top. 2970 Grădină la Vini de 1 j. 942 stp. — No. top. 2971 Fânași la Vini 1 j. 919 stp. — No. top. 2968/2 arătură la Vini 5. j. 804 stp. prețul de strigare de 93.750 lei;

Pentru încasarea creanței de 1000 lei capital, interese de 12% dela 1 Ianuarie 1927, spese de proces și de executare de 589 lei, fixate până acum spese de 83 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 375 lei, capital și accesorii a lui Ioan Novac din Caransebeș. —

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **21 Decembrie 1928, ora 10** în localul oficial al c.f.

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării. (§ 26 XLI. 1908.)

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauză socotite, pe cursul fixat în § 42, LX: 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147. 150. 170 legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 18 Octombrie 1928.

I. Virágh m. p. jud. cons. pentru conformitate:

L. Bria p. dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 2886/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Șușoi Petru domiciliat în Var contra urmăritului Eduard Burian din Caransebeș, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea nouă în baza § 185 din legea LX. din 1881, asupra imobilului, înscris în c. f. a comunei Caransebeș (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. coalei c. f. 81 sub No. de ord. A. 1-2 No. top. 1113/2 Grădină în intravilan 19 stp. No. top. 1114/2 Grădină în intravilan 188 stp. prețul de strigare 8000 lei;

Pentru încasarea creanței de 24.000 lei capital, interese de 12% dela 3 Ianuarie 1928, taxa cambială 1/3%, spese de proces și de executare, de 4990 lei, fixate până acum, spese de 770 lei fixate acum pentru cererea de licitație, precum și pentru încasarea creanței de 61.832 capital și acc. a firmei Sigismund Wiener, — pentru suma de 8.405 capital și acc. a lui Fara Ioan din Caransebeș, — pentru suma de 8.000 lei capital și acc. a firmei Banca Poporală din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei, în ziua de **21 Dec. 1928 ora 9** în localul oficial al c.f.

În baza § 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauză, socotite pe cursul fixat de §. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§. 147. 150. 170. legea LX 1881, §. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitația, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, 5 Oct. 1928.

pentru conformitate

I. Virágh mp. jud. cons.

L. Bria p. dir. c.f.

Mersul trenurilor

dela 1 Noemvrie 1928

	Sosirea în Csebeș		Plecarea din Csebeș	
	la ora	dela	la ora	spre
pers.	1:58	Orșova	2:16	Timișoara
pers.	2:05	Timișoara	2:20	Orșova
pers.			4:21	Timișoara
accel.	6:—	Orșova	6:07	Timișoara
mixt	7:15	Hațeg		
pers.	7:25	Timișoara		
pers.	8:08	Orșova	8:19	Timișoara
accel.	9:42	Timișoara	9:42	Orșova
simpl.	10:13	Orșova	10:20	Timișoara
pers.	12:07	Timișoara	12:25	Orșova
pers.			12:08	Timișoara
mixt	13:07	Hațeg	13:40	Hațeg
pers.	16:01	Timișoara		
pers.	15:56	Orșova	16:15	Timișoara
pers.	19:45	Timișoara	20:34	Orșova
simpl.	20:02	Timișoara	20:07	Orșova
accel.	20:33	Orșova	20:38	Timișoara
mixt.	23:05	Hațeg	20:51	Hațeg
accel.	23:33	Timișoara	23:40	Orșova

De-a dreptul dela fabrică

au sosit la librăria diecezană brâne preoțești în roșu și albastru de unde se pot comanda cu prețuri moderate.

De vânzare, din cauză de mutare, o casă privată, frumoasă cu două locuințe și grădină cu parc. Informațiuni la Tipografia diecezană.

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că

CALENDARUL

ROMÂNULUI

PE ANUL

1929

anul al XLI-lea

a apărut și se află de

vânzare la Librăria noastră

Diecezană pentru prețul de 32 Lei.

„CALENDARUL ROMÂNULUI“

este cel mai vechi și mai bine redactat calendar
din părțile bănățene, care și de astădată apare cu un
bogat material literar, șematismul diecezei noastre,
■ ■ ■ târgurile din Bănat și Ardeal etc. ■ ■ ■

Tipografia și Librăria Diecezană
— din Caransebeș —